ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (šiesta komora)

z 13. septembra 2010 *

Vo veci T-314/06,

Whirlpool Europe Srl, so sídlom v Comeriu (Taliansko), v zastúpení: M. Bronckers a F. Louis, advokáti,

žalobkyňa,

ktorú v konaní podporujú:

Talianska republika, v zastúpení: G. Albenzio, avvocato dello Stato,

a

Združenie európskych výrobcov domácich spotrebičov (CECED), so sídlom v Bruseli (Belgicko), v zastúpení: Y. Desmedt a A. Verheyden, advokáti,

vedľajší účastníci konania,

* Jazyk konania: angličtina.

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: J.-P. Hix, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci G. Berrisch, advokát,

žalovanej,

ktorú v konaní podporujú:

Európska komisia, v zastúpení: H. van Vliet a T. Scharf, splnomocnení zástupcovia,

a

LG Electronics, Inc., so sídlom v Soule (Južná Kórea), v zastúpení: pôvodne L. Ruessmann a P. Hecker, neskôr L. Ruessmann a A. Willems, advokáti,

vedľajší účastníci konania,

ktorej predmetom je návrh na čiastočné zrušenie nariadenia Rady (ES) č. 1289/2006 z 25. augusta 2006, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uložené na dovoz určitých druhov chladničiek side-by-side s pôvodom v Kórejskej republike (Ú. v. EÚ L 236, s. 11),

VŠEOBECNÝ SÚD (šiesta komora),

v zložení: predseda komory A. W. H. Meij (spravodajca), sudcovia V. Vadapalas a L. Truchot,

tajomník: C. Kantza, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 11. novembra 2009,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

1 Základná antidumpingová právna úprava je tvorená nariadením Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 56, 1996, s. 1; Mim. vyd. 11/010, s. 45) v znení zmien a doplnení (ďalej len „základné nariadenie“) [ktoré bolo nahradené nariadením Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, s. 51)].

2 Článok 1 ods. 1 a 4 základného nariadenia (teraz článok 1 ods. 1 a 4 nariadenia č. 1225/2009) stanovuje:

„1. Antidumpingové clo sa môže vzťahovať na akýkoľvek dumpingový výrobok, ktorého prepustenie do voľného obehu v [S]poločenstve spôsobuje ujmu.

…

4. Na účely tohto nariadenia sa pojem ‚podobný výrobok' vysvetľuje tak, že znamená výrobok, ktorý je identický, tzn. podobný v každom ohľade s posudzovaným výrobkom, alebo ak nie je takýto výrobok k dispozícii, inému výrobku [iný výrobok – *neoficiálny preklad*], ktorý hoci nie je podobný v každom ohľade, má vlastnosti, ktoré sú veľmi podobné vlastnostiam posudzovaného výrobku."

3 Článok 15 základného nariadenia (teraz článok 15 nariadenia č. 1225/2009) stanovuje:

„1. Akékoľvek konzultácie, ktoré sú ustanovené v tomto nariadení, sa uskutočnia v rámci poradného výboru, ktorý je zložený zo zástupcov členských štátov, pričom vo funkcii predsedu je zástupca Komisie. Konzultácie sa konajú ihneď na základe žiadosti členského štátu alebo z podnetu Komisie a v každom prípade v priebehu časového obdobia, ktoré umožní dodržanie lehôt stanovených týmto nariadením.

2. Výbor zasadá v prípade jeho zvolania predsedom. Predseda poskytne všetky príslušné informácie členským štátom čo najskôr, ale najneskôr 10 pracovných dní pred zasadnutím.

3. V prípade potreby môžu byť konzultácie len písomné; v takom prípade Komisia upovedomí členské štáty a stanoví obdobie, v rámci ktorého sú oprávnené vyjadriť svoje stanoviská alebo požadovať ústne konzultácie, ktoré predseda zorganizuje za predpokladu, že sa takéto ústne konzultácie môžu konať v priebehu časového obdobia, ktoré umožňuje dodržanie lehôt stanovených týmto nariadením.

4. Konzultácie sa týkajú predovšetkým:

…

d) opatrení, ktoré sú za určitých okolností primerané zabrániť alebo napraviť ujmu spôsobenú dumpingom, a spôsoby a prostriedky realizácie takýchto opatrení [opatrení, ktoré sú za daných okolností vhodné na zabránenie alebo napravenie ujmy spôsobenej dumpingom, a spôsobov a prostriedkov realizácie takýchto opatrení – *neoficiálny preklad*].“

4 Lehota v dĺžke desiatich pracovných dní, v ktorej má predseda poradného výboru podľa článku 15 ods. 2 základného nariadenia (teraz článok 15 ods. 2 nariadenia č. 1225/2009) poskytnúť členským štátom všetky príslušné informácie, bola doplnená do základného nariadenia nariadením Rady (ES) č. 461/2004 z 8. marca 2004 (Ú. v. EÚ L 77, s. 12; Mim. vyd. 11/010, s. 150), ktorého odôvodnenie č. 17 stanovuje:

„Informácie poskytované členským štátom v poradnom výbore majú často veľmi technický charakter a zahŕňajú zložitú ekonomickú a právnu analýzu. Aby sa členským štátom poskytol dostatok času na posúdenie týchto informácií, zašlú sa im [mali by sa im zaslať – *neoficiálny preklad*] najneskôr 10 dní pred dátumom zasadnutia, ktorý stanoví predseda poradného výboru.“

5 Článok 20 základného nariadenia (teraz článok 20 nariadenia č. 1225/2009) stanovuje:

„1. Osoby, ktoré podali podnet, dovozcovia, vývozcovia a ich zastupujúce združenia, ako aj zástupcovia vyvážajúcej krajiny môžu požiadať o poskytnutie podrobných informácií o skutočnostiach, na základe ktorých boli uložené prechodné opatrenia.

Žiadosti o poskytnutie týchto informácií sa predložia písomne bezodkladne po uložení prechodných opatrení a predmetné informácie sa poskytnú písomne, len čo to bude možné.

2. Strany uvedené v odseku 1 môžu požiadať o konečné poskytnutie informácií [a] dôvodov, na základe ktorých má byť odporučené uloženie konečných opatrení, ukončenie prešetrovania alebo zastavenie konania bez uloženia opatrení, pričom osobitnú pozornosť treba venovať poskytovaniu iných informácií, než sú tie, z ktorých sa vychádzalo pri dočasných opatreniach.

…

4. Konečné poskytnutie informácií sa uskutoční písomnou formou. Pri zohľadnení ochrany dôverných informácií sa poskytne čo najskôr, zvyčajne do jedného mesiaca pred konečným rozhodnutím alebo predložením návrhu na konečné opatrenie Komisiou podľa článku 9. Ak nie je Komisia schopná poskytnúť určité informácie alebo dôvody v stanovenej lehote, urobí tak, len čo to bude možné. Poskytnutím informácií nie je dotknuté následné rozhodnutie, ktoré môže prijať Komisia alebo Rada, ale ak takéto rozhodnutie vychádza z iných skutočností a dôvodov, tieto budú poskytnuté čo najskôr.

5. Námietky vznesené po konečnom poskytnutí informácií sa zohľadnia, len ak sú doručené v lehote stanovenej Komisiou, ktorá nesmie byť kratšia ako 10 dní, a to s prihliadnutím na naliehavosť záležitosti.“

Okolnosti predchádzajúce sporu

1. *Prešetrovaný trh*

6 Trh s kombinovanými chladiacimi a mraziacimi zariadeniami, ktorý bol predmetom prešetrovania, na základe ktorého boli prijaté napadnuté antidumpingové opatrenia, sa skladá z troch segmentov:

— segment chladiacich a mraziacich zariadení s mrazničkou na spodku, v ktorých je mraziaca časť umiestnená pod chladiacou časťou,

— segment chladiacich a mraziacich zariadení s mrazničkou na vrchu, v ktorých je mraziaca časť umiestnená nad chladiacou časťou,

— segment chladiacich a mraziacich zariadení typu side-by-side, v ktorých je prístup k mraziacej časti a chladiacej časti, ktoré sú umiestnené vedľa seba, zabezpečený pomocou dvoch otočných dverí.

7 Nedávno sa na trhu objavil nový typ trojdverovej kombinovanej chladničky s mrazničkou s mraziacou časťou umiestnenou ako celok pod chladiacou časťou. Mraziaca časť je vybavená jednými dverami, zatiaľ čo prístup k chladiacej časti je zabezpečený pomocou dvoch otočných dverí umiestnených vedľa seba.

2. *Počiatočná fáza postupu prešetrovania*

8 Dňa 18. apríla 2005 žalobkyňa Whirlpool Europe Srl podala Komisii Európskych spoločenstiev na základe základného nariadenia podnet proti dovozu určitých druhov chladničiek s pôvodom v Južnej Kórei.

9 Dňa 2. júna 2005 Komisia uverejnila oznámenie o začatí antidumpingového konania týkajúceho sa dovozu určitých chladničiek typu side-by-side pôvodom z Kórejskej republiky (Ú. v. EÚ C 135, s. 4). Podľa tohto oznámenia boli údajne dumpingovým výrobkom kombinované chladiace a mraziace zariadenia s objemom presahujúcim 400 litrov vybavené najmenej dvoma oddelenými vonkajšími dverami umiestnenými vedľa seba.

10 Komisia zaslala dotazníky všetkým subjektom, o ktorých vedela, že sa ich prešetrovanie týka.

11 Kórejská spoločnosť LG Electronics, Inc. (ďalej len „LG“), tvrdila, že do vymedzenia prešetrovaného výrobku sa mali zahrnúť všetky veľkoobjemové chladničky, keďže slúžia na rovnaký účel, konkrétne na uskladnenie potravín a nápojov, a väčšina z nich má chladiacu aj mraziacu časť.

12 LG tiež tvrdila, že vymedzenie príslušného výrobku v oznámení o začatí konania je nesprávne. Uviedla, že vo výrobnom odvetví sa chladničky side-by-side chápu ako

chladničky s chladiacou časťou a mraziacou časťou vedľa seba so samostatnými vonkajšími dverami pre každú časť. Tvrdila, že ak by sa zachovalo vymedzenie príslušného výrobku v oznámení o začatí konania, určité kombinované chladiace a mraziace zariadenia s mrazničkou na spodku, konkrétne kombinované chladiace a mraziace zariadenia s dvoma dverami v hornej chladiacej časti a jednými dverami v dolnej mraziacej časti, by boli zahrnuté do prešetrovania, zatiaľ čo porovnateľné modely s jednými dverami v každej časti by boli vylúčené. LG preto požiadala, aby boli všetky kombinované chladiace a mraziace zariadenia s troma alebo viacerými dverami z konania vylúčené, alebo aby sa rozsah konania rozšíril tak, aby toto konanie zahŕňalo všetky kombinované chladiace a mraziace zariadenia.

13 LG v podstate tvrdila, že nie sú relevantné vonkajšie vlastnosti modelov (najmä dvere), ale ich vnútorné usporiadanie. LG sa konkrétne domnievala, že umiestnenie chladiacej a mraziacej časti vedľa seba je nevyhnutnou základnou rozlišovacou vlastnosťou chladničiek side-by-side.

14 Dňa 14. novembra 2005 žalobkyňa poskytla Komisii analýzy, ktoré boli uverejnené v spotrebiteľských publikáciách a ktoré podporovali zahrnutie trojdverových chladničiek do vymedzenia príslušného výrobku.

15 Dňa 17. novembra 2005 boli tvrdenia spoločnosti LG týkajúce sa vymedzenia príslušného výrobku oznámené žalobkyni na stretnutí s Komisiou. Žalobkyňa na tieto tvrdenia odpovedala listom z 13. decembra 2005. Listami zo 17. a 25. januára 2006 LG predložila ďalšie tvrdenia, na ktoré žalobkyňa odpovedala 31. januára 2006. Dňa 2. februára 2006 Komisia opäť vypočula žalobkyňu. Dňa 6., 7. a 15. februára 2006 LG predložila Komisii ďalšie tvrdenia týkajúce sa vymedzenia príslušného výrobku.

3. *Dočasné nariadenie*

16 Dňa 28. februára 2006 Komisia prijala nariadenie (ES) č. 355/2006, ktorým sa ukladá dočasné antidumpingové clo na dovoz určitých druhov chladničiek side-by-side s pôvodom v Kórejskej republike (Ú. v. EÚ L 59, s. 12) (ďalej len „dočasné nariadenie“).

17 V dočasnom nariadení Komisia zamietla tvrdenie spoločnosti LG týkajúce sa spoločného účelu všetkých veľkoobjemových chladničiek na základe toho, že trh s chladničkami side-by-side „je jasne osobitnou a odlišnou časťou trhu“. Vzhľadom na špecifické fyzické vlastnosti chladničiek side-by-side, predovšetkým na dvoje veľkých dverí umiestnených vedľa seba, majú tieto chladničky svoje „vlastné špecifické miesto“ na trhu s kombinovanými chladiacimi a mraziacimi zariadeniami.

18 Komisia tiež odmietla tvrdenie spoločnosti LG, že z konania by mali byť vylúčené všetky kombinované chladiace a mraziace zariadenia s troma alebo viacerými dverami, na základe toho, že prešetrovaním sa zistilo, že neexistuje nijaká „spoločne používaná definícia“ chladničiek side-by-side. Naopak trojdverové kombinované modely, na ktoré poukázala LG, možno nájsť na trhu popri všetkých ostatných modeloch chladničiek side-by-side.

19 Komisia na základe toho dospela k predbežnému záveru, že hoci existujú rozdiely v objeme, vo voliteľných prvkoch a v použitých materiáloch, všetky typy chladničiek side-by-side, vrátane trojdverových modelov s mrazničkami na spodku, majú rovnaké základné fyzické a technické vlastnosti a používajú sa v zásade na rovnaké účely.

20 Preto Komisia konštatovala, že chladničky side-by-side vyrábané a predávané v Európskej únii výrobným odvetvím Spoločenstva na jednej strane a chladničky side-by-side vyrábané a predávané v Južnej Kórei na druhej strane majú v podstate rovnaké fyzické a technické vlastnosti a rovnaké základné použitie, a preto ich dočasne považovala za podobné na účely článku 1 ods. 4 základného nariadenia.

21 Článok 1 dočasného nariadenia teda stanovuje:

„Dočasné antidumpingové clo sa týmto ukladá na [dovoz] chladnič[iek] side-by-side, t. j. kombinovan[ých] mraziac[ich] a chladiac[ich] zariaden[í] s objemom presahujúcim 400 litrov, vybaven[ých] minimálne dvomi samostatnými vonkajšími dverami na boku [dverami umiestnenými vedľa seba – *neoficiálny preklad*], zaraden[ých] do kódu KN ex 8418 10 20 (kód TARIC 8418 10 20 91) a s pôvodom v Kórejskej republike."

4. *Nasledujúca fáza postupu prešetrovania*

22 Po tom, čo im Komisia oznámila svoje predbežné závery, žalobkyňa a LG predložili ďalšie pripomienky k vymedzeniu príslušného výrobku. LG tiež zaslala Komisii znalecký posudok týkajúci sa návrhu klasifikácie chladničiek. Vo výmene listov žalobkyňa a LG podrobnejšie vysvetlili svoje stanoviská k vymedzeniu príslušného výrobku.

5. *Konečný informačný dokument*

23 Dňa 30. júna 2006 Komisia vyhotovila konečný informačný dokument. V tomto dokumente Komisia poznamenala, že podľa ustálenej praxe inštitúcií Únie sa pri vymedzení príslušného výrobku posudzujú v prvom rade základné fyzické a technické vlastnosti tohto výrobku a modely zaradené do rozdielnych segmentov výrobkov sa zvyčajne považujú za jeden výrobok, pokiaľ medzi jednotlivými segmentmi neexistujú „jasné deliace čiary".

24 Komisia konštatovala, že prešetrovaním sa zistilo, že tradičné rozdelenie trhu s veľkoobjemovými kombinovanými chladiacimi a mraziacimi zariadeniami na tri segmenty je nesporné a známe všetkým hospodárskym subjektom v predmetnom odvetví, takže nebolo potrebné zahrnúť do vymedzenia príslušného výrobku všetky kombinované chladiace a mraziace zariadenia, ako žiadala LG.

25 Komisia ďalej uviedla, že ani fyzické vlastnosti (dvoje dverí umiestnených vedľa seba a šírka spotrebiča), ani úvahy súvisiace s marketingom a vnímaním spotrebiteľa neodôvodňujú vylúčenie trojdverového modelu z vymedzenia príslušného výrobku. Komisia teda dospela k záveru, že do tohto vymedzenia je potrebné zahrnúť „trojdverový model side-by-side".

6. *Revidovaný konečný informačný dokument*

26 Zainteresovaným stranám bola určená lehota do 11. júla 2006, v ktorej mali predložiť svoje pripomienky ku konečnému informačnému dokumentu.

27 Dňa 5. a 6. júla 2006 predseda poradného výboru zaslal členským štátom dokumenty týkajúce sa konečných opatrení, ktoré Komisia zamýšľala navrhnúť.

28 Dňa 11. júla 2006 žalobkyňa a LG predložili svoje pripomienky ku konečnému informačnému dokumentu. Žalobkyňa potvrdila svoj súhlas s vymedzením príslušného výrobku stanoveným Komisiou, zatiaľ čo LG znovu spochybnila úvahy a závery, ktoré Komisia v tejto súvislosti uviedla.

29 Listom zo 14. júla 2006 Komisia informovala členské štáty, že zmenila svoj postoj, pokiaľ ide o vymedzenie príslušného výrobku, z ktorého už vylúčila trojdverové chladničky.

30 Listom zo 17. júla 2006 zaslaným európskemu komisárovi pre obchod žalobkyňa napadla túto zmenu postoja, o ktorej sa neformálne dozvedela.

31 Listom z 19. júla 2006 Komisia zaslala žalobkyni revidovaný konečný informačný dokument, ktorým ju informovala o tejto zmene. V tomto dokumente Komisia uviedla:

„Uvedený vývozca predložil dodatočné dôkazy na podporu vymedzenia segmentu chladničiek side-by-side na základe vnútorného usporiadania častí, a nie na základe umiestnenia dverí. Po konečnom zverejnení sa na základe ďalších dôkazov, ktoré poskytol tento vývozca, ďalej skúmali stanoviská, ktoré zaujali niektoré vedúce výskumné inštitúty a klasifikačné orgány, z ktorých väčšina klasifikuje chladničky side-by-side na základe vnútorného usporiadania, a nie na základe umiestnenia dverí. To viedlo k záveru, že z hľadiska fyzických vlastností sa trojdverový model nemôže považovať za súčasť segmentu side-by-side… Pokiaľ ide o vnímanie spotrebiteľa, žiadateľ, ako aj výrobné odvetvie Spoločenstva predložili spotrebiteľské prieskumy, ktoré potvrdzujú ich vlastné názory a navzájom si odporujú. Preto nebolo možné v tomto smere vyvodiť nijaký jasný záver potvrdzujúci jedno alebo druhé stanovisko.

Z uvedeného vyplýva, že trojdverový model by sa mal považovať za súčasť segmentu chladiacich zariadení s mrazničkou naspodku, a nie segmentu chladiacich zariadení side-by-side. …

V dôsledku toho sa pokladalo za vhodné pozmeniť rozsah vymedzenia výrobku v zmysle definície stanovenej v dočasnom nariadení. Príslušný výrobok sa preto definitívne vymedzuje ako kombinované mraziace a chladiace zariadenie s objemom presahujúcim 400 litrov a s mraziacou a chladiacou časťou umiestnenou vedľa seba s pôvodom v Kórejskej republike, v súčasnosti zatriedené do kódu KN ex 8418 10 20.“

32 Žalobkyni a ostatným zainteresovaným stranám bola určená lehota na predloženie pripomienok do 31. júla 2006 o 10.00 hod.

33 Dňa 19. a 20. júla 2006 sa zišiel poradný výbor a preskúmal konečné opatrenia, ktoré Komisia zamýšľala navrhnúť Rade Európskej únie, vrátane nového vymedzenia príslušného výrobku, z ktorého boli vylúčené trojdverové kombinované chladiace a mraziace zariadenia.

34 Listami z 28. júla 2006 žalobkyňa a Združenie európskych výrobcov domácich spotrebičov (CECED) kritizovali zmenu vymedzenia príslušného výrobku vykonanú v revidovanom konečnom informačnom dokumente.

35 Dňa 31. júla 2006 Komisia predložila Rade návrh nariadenia KOM(2006) 436 v konečnom znení, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uložené na dovoz určitých druhov chladničiek side-by-side s pôvodom v Kórejskej republike.

36 Listom z 9. augusta 2006 Komisia odpovedala na pripomienky žalobkyne z 28. júla 2006.

7. *Napadnuté nariadenie*

37 Dňa 25. augusta 2006 Rada prijala nariadenie (ES) č. 1289/2006 z 25. augusta 2006, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uložené na dovoz určitých druhov chladničiek side-by-side s pôvodom v Kórejskej republike (Ú. v. EÚ L 236, s. 11) (ďalej len „napadnuté nariadenie“).

38 Článok 1 napadnutého nariadenia stanovuje:

„Týmto sa ukladá konečné antidumpingové clo na [dovoz] chladnič[iek] side-by-side, t. j. kombinovan[ých] mraziac[ich] a chladiac[ich] zariaden[í] s objemom presahujúcim 400 litrov, s mraziacou a chladiacou časťou umiestnenou vedľa seba, zaraden[ých] do kódu KN ex 8418 10 20 (kód TARIC 8418 10 20 91) s pôvodom v Kórejskej republike."

Konanie a návrhy účastníkov konania

39 Návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 17. novembra 2006 žalobkyňa podala túto žalobu.

40 Oznámenie o podaní žaloby bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* z 30. decembra 2006 (Ú. v. EÚ C 326, s. 67).

41 Podaniami podanými do kancelárie Súdu prvého stupňa 11. januára a 14. februára 2007 Komisia a LG požiadali o povolenie vstupu do tohto konania ako vedľajší účastníci konania na podporu návrhov Rady.

42 Podaniami podanými do kancelárie Súdu prvého stupňa 9. februára 2007 CECED a Electrolux požiadali o povolenie vstupu do tohto konania ako vedľajší účastníci konania na podporu návrhov žalobkyne.

43 Uznesením z 26. februára 2007 predseda tretej komory Súdu prvého stupňa povolil vstup Komisie do konania ako vedľajšieho účastníka konania.

44 Uznesením z 10. mája 2007 predseda tretej komory Súdu prvého stupňa povolil vstup CECED a spoločnosti LG do konania ako vedľajších účastníkov konania.

45 Podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 22. júna 2007 Talianska republika požiadala o povolenie vstupu do tohto konania ako vedľajší účastník konania na podporu návrhov žalobkyne.

46 Uznesením zo 4. septembra 2007 predseda tretej komory Súdu prvého stupňa povolil vstup Talianskej republiky do konania ako vedľajšieho účastníka konania.

47 Vzhľadom na to, že sa zmenilo zloženie komôr Súdu prvého stupňa, sudca spravodajca bol pridelený do šiestej komory, ktorej bola v dôsledku toho prejednávaná vec pridelená.

48 Uznesením z 10. januára 2008 Súd prvého stupňa (šiesta komora) zamietol návrh spoločnosti Electrolux na vstup vedľajšieho účastníka do konania.

49 Uznesením z 8. októbra 2009 predseda šiestej komory vyhovel žiadosti žalobkyne o dôverné zaobchádzanie s niektorými jej dokumentmi vo vzťahu k CECED a k spoločnosti LG s výnimkou jedného z predmetných dokumentov, v prípade ktorého bola žiadosť o dôverné zaobchádzanie vo vzťahu k spoločnosti LG zamietnutá. Spoločnosti LG bolo teda doručené úplné znenie tohto dokumentu.

50 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa (šiesta komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania vyzval účastníkov konania, aby písomne odpovedali na niektoré otázky. Účastníci konania vyhoveli tejto výzve v stanovenej lehote.

51 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Súd prvého stupňa položil, boli vypočuté na pojednávaní 11. novembra 2009.

52 Žalobkyňa podporovaná Talianskou republikou a CECED navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté nariadenie v rozsahu, v akom vymedzenie príslušného výrobku a podobného výrobku, ktoré stanovila Rada, nezahŕňa všetky veľkoobjemové kombinované chladiace a mraziace zariadenia s najmenej dvoma vonkajšími dverami umiestnenými vedľa seba,

— uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.

53 Rada podporovaná Komisiou a spoločnosťou LG navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu ako neprípustnú alebo nedôvodnú,

— uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

54 Vzhľadom na prekážku vo výkone funkcie na strane sudcu T. Čipeva po skončení ústnej časti konania bola vec nanovo pridelená predsedovi šiestej komory A. W. H. Meijovi ako sudcovi spravodajcovi a sudca V. Vadapalas bol v súlade s článkom 32 ods. 3 rokovacieho poriadku Všeobecného súdu určený na doplnenie komory.

55 Uznesením z 5. júla 2010 Všeobecný súd (šiesta komora) vo svojom novom zložení opätovne otvoril ústnu časť konania a účastníkom konania oznámil, že budú vypočutí na novom pojednávaní 8. septembra 2010.

56 Listami z 9., 12., 14., 15. a 16. júla 2010 žalobkyňa, Rada, Komisia, CECED, LG a Talianska republika informovali Všeobecný súd, že sa vzdávajú svojho práva byť opätovne vypočuté.

57 V dôsledku toho predseda šiestej komory rozhodol o skončení ústnej časti konania.

Právny stav

1. *O údajnom porušení článku 116 ods. 6 rokovacieho poriadku*

58 Na pojednávaní Rada poukázala na to, že Talianska republika nebola oprávnená predložiť vo svojom návrhu na vstup vedľajšieho účastníka do konania pripomienky k veci samej. Takéto pripomienky mohli byť predložené len počas ústnej časti konania.

59 Všeobecný súd poznamenáva, že podľa článku 116 ods. 6 rokovacieho poriadku vedľajší účastník konania, akým je Talianska republika, ktorý podá návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania po uplynutí šesťtýždňovej lehoty stanovenej v článku 115 ods. 1 rokovacieho poriadku, ktorá plynie odo dňa uverejnenia oznámenia o začatí konania v úradnom vestníku, je oprávnený len zúčastniť sa na ústnej časti konania, získať správu pre pojednávanie a predložiť na pojednávaní svoje pripomienky na základe tejto správy (rozsudok Súdneho dvora z 26. marca 2009, Selex Sistemi Integrati/Komisia, C-113/07 P, Zb. s. I-2207, bod 36).

60 Je však potrebné poznamenať, že ako Talianska republika uviedla na pojednávaní, pripomienky, ktoré predložila vo svojom návrhu na vstup vedľajšieho účastníka do konania, predstavovali iba dôvody, ktoré uviedla na podporu tohto návrhu, a preto sa netýkali dôvodnosti žaloby.

61 Preto treba konštatovať, že nedošlo k porušeniu požiadaviek článku 116 ods. 6 rokovacieho poriadku.

2. *O návrhoch na zrušenie*

O prípustnosti

Tvrdenia účastníkov konania

62 Rada tvrdí, že prejednávaná žaloba je neprípustná, keďže žalobkyňa sa domáha čiastočného zrušenia napadnutého nariadenia iba v rozsahu, v akom vymedzenie príslušného výrobku a podobného výrobku, ktoré stanovila Rada, nezahŕňa všetky veľkoobjemové kombinované chladiace a mraziace zariadenia s najmenej dvoma vonkajšími dverami umiestnenými vedľa seba. V tejto súvislosti Rada vychádza z judikatúry, podľa ktorej čiastočné zrušenie aktu Únie je možné len vtedy, ak časti, ktorých zrušenie sa navrhuje, sú oddeliteľné od ostatných častí aktu.

63 Rada tiež napáda návrh, ktorý žalobkyňa uviedla v replike a ktorým sa domáha zrušenia napadnutého nariadenia alebo článku 1 tohto nariadenia, ako aj rozhodnutia, že platnosť napadnutého nariadenia zostáva zachovaná, kým inštitúcie Únie neprijmú opatrenia potrebné na vykonanie rozsudku Všeobecného súdu o zrušení nariadenia. Podľa názoru Rady sa totiž týmto návrhom mení predmet sporu počas konania. Ak by teda Všeobecný súd zrušil napadnuté nariadenie v celom rozsahu alebo článok 1 tohto nariadenia, svojím rozhodnutím by prekročil návrhy účastníkov konania.

64 Rada napokon poukazuje na to, že Všeobecný súd nemôže napraviť chybu, ktorej sa dopustili inštitúcie Únie, tým, že vyhlási vylúčenie trojdverových chladničiek z pôsobnosti sporných antidumpingových opatrení „v poslednej chvíli“ za neplatné.

65 Žalobkyňa spochybňuje tvrdenia uvedené Radou na podporu neprípustnosti žaloby.

Posúdenie Všeobecného súdu

66 Všeobecný súd zastáva názor, že vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci nie je potrebné rozhodnúť o tvrdeniach, ktoré uviedla Rada na podporu neprípustnosti prejednávanej žaloby, keďže návrhy žalobkyne na zrušenie sa musia v každom prípade z vecného hľadiska zamietnuť (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 23. marca 2004, Francúzsko/Komisia, C-233/02, Zb. s. I-2759, bod 26).

O veci samej

67 Na podporu svojich návrhov na zrušenie žalobkyňa uvádza štyri žalobné dôvody. Po prvé tvrdí, že Rada a Komisia nerešpektovali jej právo na obhajobu v súvislosti s vylúčením trojdverových chladničiek z vymedzenia príslušného výrobku „v poslednej chvíli“. Po druhé inštitúcie v rozpore s článkom 15 ods. 2 základného nariadenia „včas“ nekonzultovali toto vylúčenie s členskými štátmi v poradnom výbore. Po tretie

v napadnutom nariadení nebolo uvedené dostatočné odôvodnenie v súvislosti so sporným vylúčením. Po štvrté sa inštitúcie napokon dopustili nesprávneho právneho posúdenia pri výbere metódy použitej na vymedzenie príslušného výrobku.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení práva žalobkyne na obhajobu v súvislosti s vylúčením trojdverových chladničiek z vymedzenia príslušného výrobku

— Tvrdenia účastníkov konania

68 Po prvé žalobkyňa tvrdí, že Komisia vyhotovila revidovaný konečný informačný dokument 19. júla 2006 a že podľa článku 20 ods. 5 základného nariadenia (teraz článok 20 ods. 5 nariadenia č. 1225/2009) bola povinná poskytnúť dotknutým zainteresovaným stranám aspoň desať dní na predloženie ich námietok. Komisia však predložila Rade návrh konečných opatrení 31. júla 2006, čiže „niekoľko hodín" po uplynutí lehoty poskytnutej týmto stranám na predloženie ich námietok (pozri bod 32 vyššie).

69 Žalobkyňa poukazuje na to, že zmena vo vymedzení podobného výrobku sa týka „podstatného prvku" antidumpingového konania a že v pokročilom štádiu konania je veľmi neobvyklá. Žalobkyňa zaslala Komisii 30 strán námietok spolu s trinástimi novými prílohami, ktoré v napadnutom nariadení vôbec neboli spomenuté. V tomto

nariadení boli totiž iba zopakované konštatovania, ktoré už boli uvedené v revidovanom konečnom informačnom dokumente, ktorý bol zaslaný 19. júla 2006.

70 Žalobkyňa tiež poznamenáva, že skutočnosť, že Komisia na jej námietky odpovedala až 9. augusta 2006, a to pomerne podrobne, svedčí o tom, že tieto námietky boli relevantné a vyžadovali si podrobnú analýzu, ktorá bola vykonaná až po tom, ako Komisia zmenila svoj konečný návrh a 31. júla 2006 ho zaslala Rade. Za týchto okolností skutočnosť, že Komisia si nenechala dostatok času na preskúmanie námietok žalobkyne, zabránila žalobkyni vo výkone jej práva na obhajobu.

71 V tejto súvislosti žalobkyňa tiež poznamenáva, že lehota stanovená v článku 20 ods. 5 základného nariadenia nie je len formálnou požiadavkou, ktorá sa musí dodržať, ale má zaručiť zainteresovaným stranám právo na ich účinné vypočutie.

72 Po druhé žalobkyňa v replike tvrdí, že s výnimkou dvoch listov a oznámenia od orgánov Spojených štátov amerických, ktoré Rada pripojila k vyjadreniu k žalobe s cieľom preukázať lobing, ktorého predmetom bolo vymedzenie príslušného výrobku až do poslednej chvíle, žiadny z dokumentov a telefonátov, ktoré mali vplyv na konečné závery, ku ktorým dospela Komisia, nebol pripojený k verzii jej spisu, ktorá neobsahovala dôverné informácie, a teda nebol poskytnutý zainteresovaným stranám. Rada tým porušila právo žalobkyne na obhajobu. Rada tiež porušila zásady procesnej spravodlivosti a rovnosti zbraní, keďže nezverejnila všetky dokumenty týkajúce sa lobingových aktivít zameraných na Komisiu.

73 Rada spochybňuje dôvodnosť tohto žalobného dôvodu a prípustnosť tvrdení, ktoré žalobkyňa uviedla vo fáze repliky.

— Posúdenie Všeobecného súdu

74 Rešpektovanie práva na obhajobu je základnou zásadou práva Únie, podľa ktorej podnikom, ktorých sa týka prešetrovanie predchádzajúce prijatiu antidumpingového nariadenia, musí byť v priebehu správneho konania umožnené účinne vyjadriť svoje stanovisko k existencii a relevantnosti uvádzaných skutočností a okolností (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 28. októbra 2004, Shanghai Teraoka Electronic/Rada, T-35/01, Zb. s. II-3663, body 288 a 289 a tam citovanú judikatúru).

75 Táto požiadavka je vyjadrená v článku 20 ods. 4 základného nariadenia (teraz článok 20 ods. 4 nariadenia č. 1225/2009), ktorý stanovuje, že konečné poskytnutie informácií sa má uskutočniť písomnou formou. Podľa tohto ustanovenia, ak rozhodnutie, ktoré sa napokon prijme, vychádza zo skutočností a dôvodov, ktoré sú odlišné od skutočností a dôvodov uvedených v konečnom poskytnutí informácií, „tieto budú poskytnuté čo najskôr." Článok 20 ods. 5 základného nariadenia stanovuje, že „námietky vznesené po konečnom poskytnutí informácií sa zohľadnia, len ak sú doručené v lehote stanovenej Komisiou, ktorá nesmie byť kratšia ako desať dní, a to s prihliadnutím na naliehavosť záležitosti."

76 V prejednávanej veci je nesporné, že Komisia zaslala žalobkyni revidovaný konečný informačný dokument 19. júla 2006 a určila jej lehotu na predloženie námietok do 31. júla 2006. Tiež je nesporné, že 28. júla 2006 žalobkyňa predložila svoje námietky

k revidovanému konečnému informačnému dokumentu a že 31. júla 2006, čiže 12 dní po zaslaní revidovaného konečného informačného dokumentu žalobkyni, Komisia predložila Rade svoj návrh konečného nariadenia. Komisia teda mala k dispozícii námietky žalobkyne pred uplynutím desaťdňovej lehoty stanovenej v článku 20 ods. 5 základného nariadenia a svoj návrh konečného nariadenia zaslala Rade až po uplynutí tejto lehoty.

77 Okrem toho skutočnosť, že pracovný návrh konečného nariadenia predložený Rade sa distribuuje v rámci Komisie v súlade s písomným postupom s cieľom získať súhlas členov tejto inštitúcie, nemá vplyv na možnosť žalobkyne účinne sa vyjadriť, keďže Komisia môže v prípade potreby v nadväznosti na námietky zainteresovaných strán zastaviť písomný postup alebo zmeniť a doplniť svoj pracovný návrh.

78 Preto je potrebné konštatovať, že Komisia neporušila článok 20 ods. 5 základného nariadenia. Z tohto dôvodu nemožno konštatovať nijaké porušenie práva žalobkyne na obhajobu.

79 Na tomto závere nič nemení tvrdenie žalobkyne, že došlo k porušeniu jej práva na obhajobu a jej práva na informácie, keďže jej v rozpore s článkom 20 základného nariadenia neboli poskytnuté niektoré listy a oznámenia týkajúce sa telefonátov.

80 Žalobkyňa vyvodzuje existenciu doplňujúcich dokumentov, ktoré jej neboli poskytnuté, z existencie dokumentov, ktoré Rada predložila počas konania pred Všeobecným súdom, konkrétne dvoch listov, ktoré Komisii zaslali orgány Spojených štátov amerických, a interného e-mailu Komisie, v ktorom bol opísaný telefonát s orgánmi Spojených štátov amerických.

81 Žalobkyňa však bez bližších dôkazov iba predpokladá, že existujú doplňujúce dokumenty, ktoré ovplyvnili konečné závery Komisie.

82 Žalobkyňa teda na podporu svojho žalobného dôvodu nemôže tvrdiť, že jej takéto dokumenty neboli poskytnuté.

83 Vzhľadom na všetko, čo bolo uvedené vyššie, sa prvý žalobný dôvod musí zamietnuť.

O druhom žalobnom dôvode založenom na tom, že Komisia „včas“ nekonzultovala vylúčenie trojdverových chladničiek z vymedzenia príslušného výrobku s členskými štátmi v poradnom výbore

— Tvrdenia účastníkov konania

84 Žalobkyňa tvrdí, že podľa článku 15 ods. 2 druhej vety základného nariadenia (teraz článok 15 ods. 2 druhá veta nariadenia č. 1225/2009) predseda poradného výboru musí poskytnúť členským štátom všetky príslušné informácie čo najskôr, ale najneskôr desať pracovných dní pred zasadnutím tohto výboru.

85 Podľa žalobkyne v prejednávanej veci došlo k porušeniu tohto ustanovenia, keďže poradný výbor nebol schopný vyjadriť sa s úplnou znalosťou veci vzhľadom na to, že jeho členom neboli poskytnuté všetky príslušné informácie desať pracovných dní pred jeho zasadnutím, ktoré sa konalo 19. a 20. júla 2006. Členovia tohto výboru boli informovaní o rozhodnutí Komisie o vylúčení trojdverových chladničiek z vymedzenia príslušného výrobku až 14. júla 2006.

86 Táto procesná lehota v dĺžke desiatich pracovných dní bola doplnená do základného nariadenia s cieľom zabezpečiť rešpektovanie práv zainteresovaných strán a právnej istoty. Povinnosť účinného konzultovania s členskými štátmi v poradnom výbore predstavuje podstatnú procesnú požiadavku, keďže môže mať vplyv na obsah opatrenia, ktoré sa napokon prijme. Konzultácia s členskými štátmi v poradnom výbore by mohla viesť k tomu, že Komisia by zmenila svoj postoj.

87 Žalobkyňa dodáva, že obratom v postoji Komisie k vymedzeniu príslušného výrobku sa otvorila „úplne nová diskusia“, pričom členovia poradného výboru potrebovali čas na prípravu na túto diskusiu.

88 Rada spochybňuje dôvodnosť tvrdení žalobkyne.

— Posúdenie Všeobecného súdu

89 Z listín predložených Všeobecnému súdu vyplýva, že poradný výbor na svojom zasadnutí z 19. a 20. júla 2006 rozhodol o návrhu konečných opatrení, ktorý predložila Komisia, na základe informácií, ktoré boli členským štátom ucelene poskytnuté až 14. júla 2006.

90 V rozpore s požiadavkami článku 15 ods. 2 základného nariadenia teda členské štáty nedostali všetky informácie relevantné pre vyjadrenie svojho názoru na rozhodnutie Komisie o vylúčení trojdverových chladničiek z vymedzenia príslušného výrobku desať pracovných dní pred zasadnutím poradného výboru.

91 Toto nedodržanie lehoty stanovenej v článku 15 ods. 2 základného nariadenia však samo osebe nemôže predstavovať porušenie podstatnej formálnej náležitosti, ktoré môže mať za následok nezákonnosť postupu konzultácie s členskými štátmi v poradnom výbore a následne aj vymedzenia príslušného výrobku stanoveného v napadnutom nariadení.

92 Podľa odôvodnenia č. 17 nariadenia č. 461/2004, ktorým bolo základné nariadenie v tomto smere zmenené a doplnené, informácie poskytované členským štátom v poradnom výbore „by sa mali“ zaslať najneskôr desať dní pred dátumom zasadnutia, ktorý stanoví predseda poradného výboru, „aby sa členským štátom poskytol dostatok času na posúdenie týchto informácií“.

93 Zo znenia tohto odôvodnenia, a osobitne z použitia podmieňovacieho spôsobu („by sa mali“), možno vyvodiť, že nedodržanie spornej lehoty nespôsobuje neplatnosť postupu konzultácie s členskými štátmi v poradnom výbore, ale že požiadavky článku 15 ods. 2 základného nariadenia môžu byť splnené, ak sa členským štátom skutočne poskytne dostatok času na preskúmanie informácií, ktoré im poskytol predseda poradného výboru (pozri analogicky rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. decembra 2004, FICF a i./Komisia, T-317/02, Zb. s. II-4325, bod 188 a tam citovanú judikatúru).

94 Žalobkyňa nepreukázala, že členské štáty nemali dostatok času na to, aby sa mohli náležite oboznámiť s informáciami týkajúcimi sa nového vymedzenia príslušného výrobku stanoveného Komisiou, a teda že poradný výbor nebol schopný poskytnúť svoje stanovisko s úplnou znalosťou veci.

95 Naopak, zo spisu je zrejmé, že otázka vymedzenia príslušného výrobku bola predmetom podrobných diskusií medzi zástupcami členských štátov na jednotlivých zasadnutiach poradného výboru, ktoré sa konali počas prešetrovania, a že tomuto vymedzeniu boli venované okrem iného dokumenty týkajúce sa konečných opatrení, ktoré Komisia zaslala členským štátom 5. júla 2006.

96 Je teda potrebné konštatovať, že nedodržanie lehoty stanovenej v článku 15 ods. 2 základného nariadenia nemohlo mať vplyv na výsledok konzultačného postupu alebo následne na vymedzenie príslušného výrobku, ktoré bolo napokon stanovené v napadnutom nariadení (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa z 10. júla 1991, RTE/Komisia, T-69/89, Zb. s. II-485, bod 27, a z 27. novembra 1997, Kaysersberg/Komisia, T-290/94, Zb. s. II-2137, bod 88).

97 Preto Talianska republika na pojednávaní márne tvrdila, že v dôsledku nedodržania spornej lehoty bola členom poradného výboru odňatá možnosť účinne napadnúť zmenu vo vymedzení príslušného výrobku.

98 V tejto súvislosti je tiež potrebné poznamenať, že Rada bez toho, aby jej niekto protirečil, poukázala na to, že hoci niektoré členské štáty si na tomto zasadnutí vyžiadali dodatočnú lehotu do 27. júla 2006 na predloženie svojho písomného stanoviska k návrhu konečných opatrení, ktorý predložila Komisia, pričom táto lehota im bola poskytnutá, ani jeden z týchto členských štátov neuviedol, že táto lehota bola nedostatočná, ani si nevyžiadal ďalšiu doplňujúcu lehotu na predloženie svojho stanoviska.

99 Za týchto okolností sa druhý žalobný dôvod musí zamietnuť.

O treťom žalobnom dôvode založenom na nedostatočnom odôvodnení napadnutého nariadenia v súvislosti s vymedzením príslušného výrobku

— Tvrdenia účastníkov konania

100 Žalobkyňa tvrdí, že úvahy uvedené v napadnutom nariadení v súvislosti s vymedzením príslušného výrobku, ktoré bolo napokon stanovené, jej neumožňujú porozumieť konečným záverom, ku ktorým v súvislosti s touto otázkou dospela Rada a Komisia, alebo napadnúť platnosť týchto záverov a neumožňujú Všeobecnému súdu, aby v tejto súvislosti vykonal svoje preskúmanie.

101 Vzhľadom na zásadný význam a oneskorený charakter obratu v postoji Komisie k vymedzeniu príslušného výrobku odôvodnenie uvedené v napadnutom nariadení nie je dostačujúce na pochopenie procesu uvažovania nadväzujúceho na podrobné tvrdenia a dôkazy predkladané v súvislosti s touto otázkou počas viac ako jedného roka.

102 Namiesto toho, aby len uviedli svoje nové vymedzenie príslušného výrobku založené na skutočnostiach a dôkazoch, ktoré boli použité predtým, inštitúcie mali vysvetliť, prečo sa kritériom založeným na vnútornom usporiadaní veľkoobjemových kombinovaných chladiacich a mraziacich zariadení, ktoré vychádzalo výlučne z ich fyzických vlastností, malo nahradiť kritérium založené na ich vonkajších vlastnostiach, konkrétne na existencii aspoň dvoch samostatných otočných dverí umiestnených vedľa seba, ktoré sa dovtedy považovalo za vhodné tak z hľadiska fyzických vlastností týchto spotrebičov, ako aj z hľadiska vnímania spotrebiteľa.

103 Inštitúcie nemohli paušálne zamietnuť posledné uvedené kritérium, keďže zainteresované strany a Komisia o ňom podrobne diskutovali a považovalo sa za hlavný dôvod pôvodného vymedzenia príslušného výrobku. Konštatovanie, že vnímanie spotrebiteľa už nie je rozhodujúce, nebolo dostatočne odôvodnené. Ak inštitúcie Únie odmietnu spotrebiteľské prieskumy z dôvodu, že si vzájomne odporujú, ako to urobili v prejednávanej veci, sú povinné vysvetliť, prečo takéto rozpory považujú za osobitne závažné.

104 V odôvodneniach napadnutého nariadenia sa uvádza, že inštitúcie Únie vylúčili trojdverový model z vymedzenia príslušného výrobku po podrobnejšom preskúmaní stanovísk, ktoré zaujali niektoré vedúce výskumné inštitúty a klasifikačné orgány, na základe doplňujúcich dôkazov, ktoré predložila LG po doručení konečného informačného dokumentu.

105 Po prvé LG nepredložila nijaké doplňujúce dôkazy, ale len zopakovala tvrdenie, že vnútorné usporiadanie výrobku je dôležitejšie ako jeho vonkajšie fyzické vlastnosti, a predložila list z 10. júla 2006 od jedného inštitútu, v ktorom bolo zopakované stanovisko, ktoré tento inštitút predložil Komisii v apríli 2006, pričom Komisii vytýkala, že vo svojom konečnom informačnom dokumente sa neriadila týmto stanoviskom.

106 Po druhé Rada a Komisia nevysvetlili, prečo ich stanoviská, ktoré zaujali niektoré výskumné inštitúty a klasifikačné orgány, z ktorých väčšina klasifikuje chladničky side-by-side na základe vnútorného usporiadania, a nie na základe umiestnenia dverí, viedli k záveru, že z hľadiska fyzických vlastností sa trojdverový model nemôže považovať za súčasť segmentu side-by-side. Tiež neoverili význam týchto údajne „vedúcich“ inštitútov.

107 Okrem toho Rada a Komisia mali vysvetliť, prečo sa niektoré dôkazy, ktoré sa nachádzali v spise od októbra 2005, nepovažovali za presvedčivé na účely prešetrovania a prečo nezohľadnili aj iné dôkazy, ako sú publikácie nezávislých spotrebiteľských organizácií, z ktorých sa niektoré týkali výslovne trojdverových kombinovaných modelov.

108 Žalobkyňa dodáva, že podľa praxe inštitúcií sa nevytvárajú rozdiely v rozsahu výrobku, pokiaľ neexistujú „jasné deliace čiary“ medzi segmentmi. V prejednávanej veci neexistujú nijaké „jasné deliace čiary“ medzi dvojdverovými a trojdverovými kombinovanými chladiacimi a mraziacimi zariadeniami side-by-side. Inštitúcie nevysvetlili, prečo napriek neexistencii „jasných deliacich čiar“ považovali za potrebné vytvoriť svoje vlastné rozdelenie.

109 Žalobkyňa sa napokon domnieva, že „náhly“ obrat na strane inštitúcií bol spôsobený „lobingom v poslednej chvíli“, ktorý však nie je uvedený v odôvodnení napadnutého nariadenia.

110 Rada spochybňuje dôvodnosť tvrdení žalobkyne.

— Posúdenie Všeobecného súdu

111 Odôvodnenie aktu inštitúcií Únie musí jasne a jednoznačne vyjadrovať úvahy inštitúcie, ktorá tento akt vydala, aby mohli dotknuté osoby porozumieť dôvodom prijatého opatrenia a brániť svoje práva a aby mohol Všeobecný súd vykonať svoje preskúmanie

(rozsudok Súdu prvého stupňa z 27. septembra 2005, Common Market Fertilizers/Komisia, T-134/03 a T-135/03, Zb. s. II-3923, bod 156).

112 Požiadavku odôvodnenia treba posudzovať v závislosti od okolností veci, najmä od obsahu aktu, povahy uvádzaných dôvodov a záujmu, ktorý môžu mať osoby, ktorým je akt určený, alebo iné osoby, ktoré sú aktom priamo a osobne dotknuté, na získaní vysvetlení (rozsudok Súdneho dvora z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Zb. s. I-1719, bod 63).

113 Otázku, či je odôvodnenie aktu dostatočné, treba posudzovať nielen vzhľadom na jeho znenie, ale tiež na jeho kontext, ako aj súhrn právnych pravidiel upravujúcich dotknutú oblasť (rozsudok Súdneho dvora z 29. februára 1996, Belgicko/Komisia, C-56/93, Zb. s. I-723, bod 86, a rozsudok Kaysersberg/Komisia, už citovaný, bod 150).

114 Vzhľadom na to, že nariadenie, ktorým sa ukladajú konečné antidumpingové clá, o aké ide v prejednávanej veci, je súčasťou všeobecného rámca súboru opatrení, nemožno vyžadovať, aby boli v jeho odôvodnení uvedené často veľmi početné a zložité skutkové a právne otázky posudzované v nariadení alebo aby inštitúcie zaujali stanovisko ku všetkým tvrdeniam, ktoré uviedli dotknuté strany. Naopak, stačí, ak inštitúcia, ktorá tento akt prijala, uvedie skutočnosti a právne úvahy, ktoré majú rozhodujúci význam v rámci napadnutého nariadenia.

115 Je pravda, že odôvodnenie nariadenia, ktorým sa ukladajú antidumpingové clá, sa musí posudzovať okrem iného s prihliadnutím na informácie, ktoré oznámili inštitúcie Únie zainteresovaným stranám, a na tvrdenia, ktoré tieto strany uviedli počas postupu prešetrovania. Inštitúcie však nie sú povinné uviesť konkrétne dôvody, pre ktoré sa rozhodli nezohľadniť jednotlivé tvrdenia, ktoré uviedli zainteresované strany. Stačí, ak nariadenie obsahuje jasné odôvodnenie hlavných bodov ich analýzy, pokiaľ

toto odôvodnenie môže ozrejmiť dôvody, pre ktoré zamietli príslušné tvrdenia, ktoré uviedli strany počas správneho konania.

116 Okrem toho nariadenie, ktorým sa v nadväznosti na postup prešetrovania ukladajú antidumpingové clá, musí byť odôvodnené len vo vzťahu k súhrnu skutkových a právnych okolností relevantných na účely konštatovaní, ktoré sú v ňom uvedené. Účelom odôvodnenia takého aktu nie je vysvetliť vývoj postoja inštitúcií v priebehu správneho konania, a teda nie je určené na odôvodnenie rozdielov medzi riešením prijatým v konečnom akte a predbežným stanoviskom vyjadreným v dokumentoch poskytnutým zainteresovaným stranám v priebehu tohto konania s cieľom umožniť im predložiť svoje pripomienky. Táto povinnosť teda inštitúcie nezaväzuje ani vysvetliť, prečo bolo stanovisko zaujaté v určitom štádiu správneho konania prípadne neopodstatnené.

117 Ako je zrejmé z odôvodnení č. 10 a 11 napadnutého nariadenia, v prejednávanej veci je vymedzenie príslušného výrobku založené na dvojakom predpoklade, že trh s veľkoobjemovými kombinovanými chladiacimi a mraziacimi zariadeniami sa tradične delí na tri segmenty (pozri bod 6 vyššie) a že medzi týmito troma segmentmi existuje „jasná deliaca čiara“.

118 S cieľom určiť, či veľkoobjemové trojdverové kombinované chladiace a mraziace zariadenia patria do segmentu chladničiek s mrazničkou na spodku alebo do segmentu chladničiek side-by-side, Komisia v odôvodnení č. 13 napadnutého nariadenia najprv vymedzila príslušný výrobok na základe jeho vonkajších vlastností, konkrétne prítomnosti najmenej dvoch oddelených otočných dverí umiestnených vedľa seba, pričom pri jeho vymedzení vychádzala tak z fyzických vlastností výrobku, ako aj z vnímania spotrebiteľa, zatiaľ čo žalobkyňa vymedzila a prezentovala trojdverový model ako chladničku side-by-side.

119 V tomto odôvodnení sa uvádza, že v tejto predbežnej fáze prešetrovania Komisia vzhľadom na neexistenciu presvedčivých dôkazov a spoločne používanej definície kombinovaných chladiacich a mraziacich zariadení side-by-side nepovažovala rozdielne umiestnenie chladiacej a mraziacej časti v modeli side-by-side a v trojdverovom modeli za rozhodujúce rozlišujúce kritérium, ktoré by umožňovalo vylúčiť trojdverový model z vymedzenia príslušného výrobku.

120 Ako však vyplýva z odôvodnenia č. 14 napadnutého nariadenia, Komisia považovala za potrebné vykonať v priebehu svojho prešetrovania podrobnejšie posúdenie stanovísk, ktoré zaujali niektoré vedúce výskumné inštitúty a klasifikačné orgány, z ktorých väčšina klasifikuje kombinované chladiace a mraziace zariadenia side-by-side na základe vnútorného usporiadania, a nie na základe umiestnenia ich dverí.

121 V tomto odôvodnení sa uvádza, že Komisia na základe toho prehodnotila vymedzenie príslušného výrobku stanovené v dočasnom nariadení a definitívne vylúčila trojdverový model na základe jeho fyzických vlastností zo segmentu side-by-side, ako je zrejmé z odôvodnenia č. 15 napadnutého nariadenia.

122 V tejto súvislosti sa v odôvodnení č. 14 napadnutého nariadenia uvádza, že Komisia odmietla kritérium vnímania spotrebiteľa, z ktorého nebolo možné vyvodiť nijaký jasný záver, pokiaľ ide o to, či sa trojdverové chladničky majú zahrnúť do vymedzenia príslušného výrobku, vzhľadom na rozporné výsledky spotrebiteľských prieskumov, ktoré žalobkyňa a výrobné odvetvie Spoločenstva predložili na podporu svojich vlastných názorov.

123 Ako sa uvádza v odôvodnení č. 15 napadnutého nariadenia, za týchto okolností inštitúcie zastávali názor, že trojdverový model patrí do segmentu chladničiek s mrazničkou naspodku, a nie do segmentu chladničiek side-by-side.

124 Treba teda konštatovať, že inštitúcie dostatočne odôvodnili svoje rozhodnutie vylúčiť trojdverové kombinované chladiace a mraziace zariadenia z vymedzenia príslušného výrobku tým, že uviedli, že spotrebiteľské prieskumy si navzájom odporujú, keďže z tohto konštatovania je zrejmé, že v dôsledku tohto rozporu z týchto prieskumov nebolo možné vyvodiť nijaký nespochybniteľný záver v súvislosti s kritériom vnímania spotrebiteľa.

125 Po tom, čo poznamenali, že nie je možné rozhodnúť na základe kritéria vnímania spotrebiteľa, inštitúcie založili svoje rozhodnutie na stanoviskách, ktoré zaujali vedúce výskumné inštitúty a klasifikačné orgány, z ktorých väčšina klasifikuje kombinované chladiace a mraziace zariadenia side-by-side na základe ich vnútorného usporiadania, a nie na základe umiestnenia dverí.

126 Takýto odkaz predstavuje dostatočné odôvodnenie vymedzenia príslušného výrobku stanoveného v napadnutom nariadení.

127 Žalobkyňa teda neprávom vytýka inštitúciám, že nevysvetlili, prečo napriek neexistencii „jasnej deliacej čiary“ medzi dvojdverovými a trojdverovými kombinovanými chladiacimi a mraziacimi zariadeniami side-by-side považovali za potrebné stanoviť svoje vlastné rozlíšenie; tým, že uviedli, že hlavný znak kombinovaných chladiacich a mraziacich zariadení side-by-side spočíva v umiestnení chladiacej a mraziacej častí, inštitúcie dokonca určili toto kritérium za deliacu čiaru medzi kombinovanými chladiacimi a mraziacimi zariadeniami side-by-side a trojdverovými kombinovanými chladiacimi a mraziacimi zariadeniami bez toho, aby bolo v tejto súvislosti potrebné bližšie vysvetlenie.

128 Okrem toho je potrebné poznamenať, že porušenie povinnosti odôvodnenia je dôvodom založeným na porušení podstatných formálnych náležitostí, ktorý je ako taký odlišný od dôvodu, ktorý je založený na nepresnosti odôvodnenia rozhodnutia, ktorého preskúmanie Všeobecným súdom patrí do skúmania dôvodnosti tohto rozhodnutia (rozsudok Komisia/Sytraval a Brink's France, už citovaný, bod 67; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 19. júna 2009, Qualcomm/Komisia, T-48/04, Zb. s. II-2029, bod 179).

129 Na splnenie povinnosti odôvodnenia teda postačovalo, aby inštitúcie, ako to aj urobili, uviedli dôvody, pre ktoré sa napokon rozhodli vylúčiť trojdverové kombinované chladiace a mraziace zariadenia z vymedzenia príslušného výrobku, na rozdiel od svojho rozhodnutia, na ktorom bolo založené pôvodné vymedzenie, ktorého dočasná povaha bola navyše výslovne uvedená v odôvodnení č. 17 dočasného nariadenia, bez toho, aby boli povinné zaoberať sa na účely odôvodnenia tohto vylúčenia všetkými skutkovými a právnymi okolnosťami posudzovanými počas správneho konania.

130 Za týchto okolností treba konštatovať, že odôvodnenie napadnutého nariadenia v súvislosti s vymedzením príslušného výrobku umožnilo žalobkyni, ktorá sa navyše aktívne zúčastňovala na správnom konaní a v dôsledku toho jej bol známy problém vymedzenia príslušného výrobku, porozumieť riešeniu, ktoré bolo napokon prijaté, a napadnúť jeho dôvodnosť a Všeobecnému súdu umožnilo vykonať v tejto súvislosti jeho preskúmanie, ako navyše vyplýva z preskúmania štvrtého žalobného dôvodu.

131 V dôsledku toho tvrdenie žalobkyne, že zmena vo vymedzení príslušného výrobku bola spôsobená „lobingom v poslednej chvíli", ktorý nie je spomenutý v odôvodnení napadnutého nariadenia, v nijakom prípade nemôže uspieť, keďže zo všetkého, čo bolo uvedené vyššie, je zrejmé, že napadnuté nariadenie z právneho hľadiska dostatočne uvádza skutkové a právne okolnosti, ktoré sú relevantné pre konštatovania, ktoré sú v ňom uvedené.

132 Vzhľadom na všetko, čo bolo uvedené vyššie, sa tretí žalobný dôvod musí zamietnuť.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení pri výbere metódy použitej na vymedzenie príslušného výrobku

— Tvrdenia účastníkov konania

133 Žalobkyňa tvrdí, že metóda použitá na vymedzenie rozsahu príslušného výrobku je v rozpore s článkom 1 ods. 1 a 4 základného nariadenia, keďže Rada nevzala do úvahy vnímanie spotrebiteľa.

134 Žalobkyňa tvrdí, že rozdiely vo fyzických vlastnostiach sporných chladničiek sú také minimálne, že nemajú vplyv na konečné použitie týchto výrobkov. Fyzické rozdiely môžu odôvodňovať rozlíšenie výrobkov iba v prípade, ak majú význam pre spotrebiteľov. Vzhľadom na to, že rozdiely vo fyzických vlastnostiach chladničiek nemajú vplyv na ich konečné použitie, inštitúcie nemohli ignorovať ich obmedzený vplyv na vnímanie spotrebiteľa. V dôsledku toho Rada pochybila, keď v prejednávanej veci odmietla dôkazy týkajúce sa vnímania spotrebiteľa.

135 Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že v nariadení (EHS) č. 1418/88 zo 17. mája 1988, ktorým sa ukladá dočasné antidumpingové clo na dovoz ihličkových tlačiarní s pôvodom v Japonsku [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 130, s. 12), Komisia sama konštatovala, že malé rozdiely, ktoré sa netýkajú základných fyzických a technických vlastností výrobkov, by mali umožniť vylúčenie podobnosti výrobkov iba v prípade, ak je v dôsledku nich aplikácia alebo používanie predmetných výrobkov alebo ich vnímanie spotrebiteľom podstatne odlišné (odôvodnenie č. 12 nariadenia č. 1418/88). Pokiaľ sa inštitúcie Únie domnievali, že dôkazy týkajúce sa vnímania spotrebiteľa nie sú presvedčivé, mali stanoviť širšie vymedzenie príslušného výrobku, ktoré by zahŕňalo trojdverové chladničky.

136 Žalobkyňa uvádza, že nespochybňuje skutkové posúdenie Rady na účely vymedzenia príslušného výrobku, ale len namieta nesprávne právne posúdenie týkajúce sa metódy použitej pri vymedzení príslušného výrobku.

137 Rada spochybňuje dôvodnosť tohto žalobného dôvodu.

— Posúdenie Všeobecného súdu

138 V prvom rade je potrebné poukázať na to, že účelom vymedzenia príslušného výrobku v rámci antidumpingového prešetrovania je pomôcť pri zostavení zoznamu výrobkov, na ktoré sa prípadne uloží antidumpingové clo. Na účely tohto procesu môžu inštitúcie Únie zohľadniť viaceré aspekty, akými sú fyzické, technické a chemické vlastnosti

výrobkov, ich použitie, vzájomná zameniteľnosť, vnímanie spotrebiteľa, spôsob predaja, výrobný proces, výrobné náklady a kvalita.

139 Ako je zrejmé z preskúmania tretieho žalobného dôvodu, v prejednávanej veci Rada v odôvodnení č. 13 napadnutého nariadenia uviedla, že od okamihu, keď Komisia začala konanie, skúmanie príslušného výrobku sa vykonávalo tak z hľadiska fyzických a technických vlastností, ako aj z hľadiska vnímania sporných výrobkov spotrebiteľom. V odôvodnení č. 14 napadnutého nariadenia Rada po tom, čo preskúmala dôkazy a stanoviská, ktoré zaujali niektoré vedúce výskumné inštitúty a klasifikačné orgány, ktoré podporujú vymedzenie segmentu chladničiek side-by-side na základe vnútorného usporiadania, a nie na základe umiestnenia dverí, dospela k záveru, že z hľadiska fyzických vlastností sa trojdverový model nemôže považovať za súčasť segmentu side-by-side. Rada ďalej po preskúmaní vnímania spotrebiteľa konštatovala, že dôkazy, ktoré v tejto súvislosti predložila žalobkyňa a výrobné odvetvie Spoločenstva, „[si] navzájom… odporujú," a preto nebolo možné vyvodiť nijaký jasný záver v súvislosti s vymedzením príslušného výrobku.

140 Všeobecný súd na rozdiel od tvrdení žalobkyne zastáva názor, že Rada preskúmala dôkazy týkajúce sa vnímania spotrebiteľa, avšak dospela k záveru, že tieto dôkazy sú rozporné, a preto nie sú presvedčivé na účely vymedzenia príslušného výrobku. Tvrdenie žalobkyne, že Rada prehliadla vnímanie spotrebiteľa, preto treba zamietnuť ako skutkovo nepodložené.

141 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, že fyzické rozdiely môžu odôvodňovať rozlíšenie výrobkov iba v prípade, ak majú význam pre spotrebiteľov, toto tvrdenie nemá nijaký základ v základnom nariadení ani v judikatúre. Ako vyplýva z vyššie uvedeného bodu 138, inštitúcie Únie môžu pri vymedzení príslušného výrobku zohľadniť viacero

faktorov, medzi ktoré patria aj fyzické, technické a chemické vlastnosti výrobkov, ktoré sú prirodzene dôležité, ale nie sú nevyhnutne prioritné. V každom prípade nemožno konštatovať, že rozdiely vo fyzických alebo technických vlastnostiach sú relevantné iba v prípade, ak sa odrážajú vo vnímaní spotrebiteľa.

142 Okrem toho, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, že rozdiely vo fyzických a technických vlastnostiach chladničiek sú malé alebo nepatrné, stačí poznamenať, že toto skutkové konštatovanie v napadnutom nariadení nie je uvedené. Naopak z odôvodnení č. 14 a 15 tohto nariadenia vyplýva, že Rada pri posudzovaní fyzických vlastností chladničiek pripísala väčší význam ich vnútornému usporiadaniu ako umiestneniu dverí a následne konštatovala, že rozdiely, ktoré zistila, odôvodňujú vylúčenie trojdverového modelu zo segmentu chladničiek side-by-side. Žalobkyňa výslovne nespochybnila toto skutkové konštatovanie Rady.

143 Preto predpoklad, na ktorom sú založené tvrdenia žalobkyne, že fyzické a technické vlastnosti skúmaných výrobkov vykazujú len malé rozdiely, spočíva iba na tvrdení, správnosť ktorého nepodporujú nijaké dôkazy.

144 Z tohto dôvodu je tiež potrebné zamietnuť tvrdenie, že vzhľadom na to, že dôkazy týkajúce sa vnímania spotrebiteľa sa nepovažovali za presvedčivé, vymedzenie príslušného výrobku malo zahŕňať trojdverové chladničky.

145 Vzhľadom na všetko, čo bolo uvedené vyššie, sa štvrtý žalobný dôvod musí zamietnuť.

146 Z toho vyplýva, že žaloba sa musí v celom rozsahu zamietnuť.

O trovách

147 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

148 Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené uložiť jej povinnosť, aby okrem toho, že bude znášať svoje vlastné trovy konania, nahradila trovy konania Rady a spoločnosti LG v súlade s ich návrhmi.

149 CECED znáša svoje vlastné trovy konania.

150 Okrem toho podľa článku 87 ods. 4 prvého pododseku rokovacieho poriadku členské štáty a inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, znášajú vlastné trovy konania.

151 Talianska republika a Komisia teda znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (šiesta komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Whirlpool Europe Srl znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania Rady Európskej únie a LG Electronics, Inc.

3. Talianska republika, Európska komisia a Združenie európskych výrobcov domácich spotrebičov (CECED) znášajú svoje vlastné trovy konania.

Meij Vadapalas Truchot

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 13. septembra 2010.

Podpisy

Obsah

Právny rámec ..... II - 5013

Okolnosti predchádzajúce sporu ..... II - 5017

1. Prešetrovaný trh ..... II - 5017

2. Počiatočná fáza postupu prešetrovania ..... II - 5018

3. Dočasné nariadenie ..... II - 5020

4. Nasledujúca fáza postupu prešetrovania ..... II - 5021

5. Konečný informačný dokument ..... II - 5022

6. Revidovaný konečný informačný dokument ..... II - 5023

7. Napadnuté nariadenie ..... II - 5025

Konanie a návrhy účastníkov konania ..... II - 5026

Právny stav ..... II - 5030

1. O údajnom porušení článku 116 ods. 6 rokovacieho poriadku ..... II - 5030

2. O návrhoch na zrušenie ..... II - 5031

O prípustnosti ..... II - 5031

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 5031

Posúdenie Všeobecného súdu ..... II - 5032

O veci samej ..... II - 5032

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení práva žalobkyne na obhajobu v súvislosti s vylúčením trojdverových chladničiek z vymedzenia príslušného výrobku ..... II - 5033

— Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 5033

— Posúdenie Všeobecného súdu ..... II - 5035

O druhom žalobnom dôvode založenom na tom, že Komisia „včas“ nekonzultovala vylúčenie trojdverových chladničiek z vymedzenia príslušného výrobku s členskými štátmi v poradnom výbore ..... II - 5038

— Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 5038

— Posúdenie Všeobecného súdu ..... II - 5039

O treťom žalobnom dôvode založenom na nedostatočnom odôvodnení napadnutého nariadenia v súvislosti s vymedzením príslušného výrobku II - 5042

— Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 5042

— Posúdenie Všeobecného súdu ..... II - 5044

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení pri výbere metódy použitej na vymedzenie príslušného výrobku .... II - 5050

— Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 5050

— Posúdenie Všeobecného súdu ..... II - 5051

O trovách ..... II - 5054